

Специален правилник за оценяване на експонати по таксови марки на изложби на ФИП

Член 1: Състезателни изложби

В съответствие с член 1.4 от Общия правилник на ФИП за оценяване на състезателни експонати на изложби на ФИП (GREV), настоящият Специален правилник е разработен, за да допълни тези принципи по отношение на таксовите марки. Вижте също Насоките към Правилника за таксови марки.

Член 2: Състезателни експонати

2.1 Състезателни експонати

Експонат по таксови марки се състои от релефни, печатни или лепенкови (адхезивни) данъчни, таксови или кредитни марки, издадени от или под оригинационната власт на държавен, общински или междинен държавен орган.

Такива експонати показват един или повече видове марки и, където е уместно, обясняват и във всеки случай правят подходяща препратка към причините за, а където е необходимо — и към правилниците, свързани с услугите, сделките или друг разглеждан въпрос.

2.2 Данъчни марки

Марки, издадени за плащане на, или за отбелязване на въпроси, свързани с плащането на или освобождаването от данък, налог или друго фискално задължение или мито, са „данъчни марки“.

2.3 Таксови марки

Марки, чиято цел е да документират плащане на или освобождаване от такса, за която предстои или е предоставена определена услуга, са „таксови марки“.

2.4 Кредитни марки

Марки, издадени за обозначаване на определен паричен или фискален кредит в полза на купувача, негов довереник или цесионер, са „кредитни марки“.

Член 3: Принципи на изграждане на експоната

3.1 Експонат по таксови марки се състои от неупотребявани или употребявани релефни, печатни или лепенкови таксови марки. Ако са употребявани върху документи, тези документи следва да бъдат подредени така, че ясно да илюстрират съответните сделки или услуги. Експонатът може да включва някои от следните:

- 1 Регистрация на актове или документи
- 2 Общи такси (разни)
- 3 Съдебни или правосъдни
- 4 Прехвърляне на собственост върху движимо или недвижимо имущество
- 5 Разписки
- 6 Документарни

- 7 Обществени услуги
- 8 Полици (менителници)
- 9 Митнически мита
- 10 Фондове
- 11 Застраховки и полици
- 12 Консулски услуги
- 13 Инспекции
- 14 Мерки и теглилки
- 15 Лицензи
- 16 Пощенски марки, използвани като таксови марки, или таксови марки, използвани за пощенски цели
- 17 Други таксови марки

Планът или концепцията на експоната трябва да бъде описан(а) в уводно изложение (вж. GREV, член 3.4).

3.2 Експонат по таксови марки може да съдържа, където това подобрява неговото изграждане:

- 1 Есета, пробни отпечатъци на приети или отхвърлени дизайни
- 2 Правни документи и пощенски пликове, ако е приложимо
- 3 Разновидности от всякакъв вид, включително водни знаци, перфорация, хартия и печат
- 4 Карти, щампи, укази и подобни свързани материали

Такива елементи трябва да имат пряка връзка с фискалните услуги, описани в експоната (вж. GREV, член 3.4).

Член 4: Критерии за оценяване на експонатите

(Вж. GREV, член 4.)

„Знание“ (вж. GREV, член 4.5)

Експонат по таксови марки може да изисква или допуска повече коментари и обяснения от сравним пощенски експонат, но този текст трябва да бъде сбит и ясен.

Член 5: Оценяване на експонатите

5.1 Експонатите по таксови марки се оценяват от одобрени специалисти в съответните им области и в съответствие с Раздел V (членове 31-47) от GREX (вж. GREV, член 5.1).

5.2 За експонатите по таксови марки се прилагат следните относителни стойности, за да насочат журито към балансирана оценка (вж. GREV, член 5.2).

Обработка и значимост на експоната	30
Знание и изследване	35
Състояние и рядкост	30
Представяне	5

Член 6: Заключителни разпоредби

6.1 В случай на различия в текста, произтичащи от превод, текстът на английски език има предимство.

6.2 Настоящият Специален правилник за оценяване на експонати по таксови марки на изложби на ФИП е одобрен от 60-ия Конгрес на ФИП на 25 ноември 1991 г. в Токио. Той влиза в сила на 25 ноември 1991 г. и се прилага за изложбите, получили патронаж, егида или подкрепа на ФИП, на Конгреса на ФИП и след него.

Насоки за оценяване на експонати по таксова филателия

Увод

Настоящите насоки, издадени от Комисията на ФИП по таксови марки, дават практически указания относно прилагането на Общия правилник на ФИП за оценяване на състезателни експонати на изложби на ФИП (GREV) и Специалния правилник за оценяване на експонати по таксови марки на изложби на ФИП (SREV), одобрен от 60-ия Конгрес на ФИП през 1991 г. в Токио.

Насоките са разработени с цел да подпомогнат изложителите при подготовката, а журитата — при оценяването на експонати по таксови марки. Те имат за цел да предоставят указания относно: 1) определението и естеството на таксовата филателия; 2) принципите на изграждане на експоната; и 3) критериите за оценяване на експонати по таксови марки.

Настоящите насоки не целят да бъдат предписателни, а по-скоро да разширят обхвата на експонатите по таксови марки, така че да се позволят иновативни и интересни обработки.

Преамбюл

Класът за таксови марки е учреден — първоначално като експериментален клас — през 1988 г. Оттогава филателията се е разделила на пощенска филателия и таксова филателия.

Характерно за материала в експонатите по таксова филателия е, че той е особено разнообразен и освен това в този клас се показват всички видове експонати по таксови марки, с различни подходи и обработки. Тази характеристика създава предизвикателство както за изготвянето, така и за оценяването на експонатите по таксови марки.

Основната разлика между експонат по таксови марки и експонат в един от „пощенските“ класове е, че експонат по таксови марки може да съдържа елементи (но не пощенски материал) от някои или всички от тези „пощенски класове“ в рамките на един експонат, стига експонатът да разказва последователна история.

1. Определение и естество на таксовата филателия

Определението на Комисията на ФИП по таксови марки за таксов материал, допустим за включване в експонат по таксова филателия, е следното: „Таксовият материал се състои от релефни, печатни и лепенкови данъчни, таксови и кредитни марки и други предмети с указание за стойност (включително индикатори за платен данък, нулев данък и необлагане с данък), издадени от или под оригинационната власт на национален, държавен, общински или междинен държавен орган. Освен това всяка друга таксова или кредитна марка на частна организация, било то застрахователна, транспортна, банкова, профсъюзна, политическа партия и др., също може да бъде считана за таксов материал по смисъла на настоящото определение. При показването на такъв материал точното описание на неговото естество и употреба е от съществено значение.“

1.1 Подходящ материал

Целият материал, показан в експонатите по таксови марки, с изключенията, разгледани в точка 1.4, следва да съответства както на фискалния, така и на филателния аспект на излагането.

Фискалното естество показва, че даден таксов предмет е бил издаден или използван за определена фискална цел, а не например за пощенско търсене (вж. 1.3.7) и отговаря на определението за таксов материал по точка 1 по-горе. Филателните аспекти изискват показаните предмети, освен че са фискални, да имат „филателна стойност“, която включва, но не се ограничава до — предпроизводствен материал, разновидности, грешки, употреба, маркировки и други аспекти на филателен експонат.

1.2 Подходящият материал може да бъде групиран в една (но не ограничена до) от следните основни групи:

1.2.1 Данъчни марки

Марки, издадени за плащане на, или за отбелязване на въпроси, свързани с плащането на или освобождаването от данък, налог или друго фискално задължение или мито, са „данъчни марки“.

1.2.2 Таксови марки

Марки, използвани с цел документиране на плащане на, или освобождаване от, такса, за която предстои или е предоставена определена услуга, са „таксови марки“.

1.2.3 Кредитни марки

Марки, издадени за обозначаване на определен паричен или фискален кредит в полза на купувача, негов довереник или цесионер, са „кредитни марки“.

1.2.4 Други физически форми на предмети

Всяка друга физическа форма на предмет, издаден за фискална цел, прилагана от различните таксови системи на страните по света, исторически позната като „други фискални стойностни отпечатъци“. Те включват всички форми на физически предмети, включително, но не само: таксово маркирана хартия, бандероли, печати, релефни отпечатъци и други директни отпечатъци.

1.3 По принцип експонат по таксови марки може да показва:

1.3.1 Приети или отхвърлени есета, пробни клишета, пробни плочи, цветни проби, образци, печатни дефекти на плочите и други грешки при производството на марки или таксово маркирана хартия. Може да бъде използван архивен материал от печатари и други длъжностни лица, за да се разкаже история за това как е било произведено изданието.

1.3.2 Таксови марки, независимо дали неупотребявани или употребявани, единични или в многократни екземпляри. Неупотребяваните марки и блокове показват как марките са били продавани от властите. Анулираните марки показват как са били използвани. В зависимост от целта на експоната, показването на първия ден на издаване, или много ранни или късни употреби, може да увеличи значимостта на материала.

1.3.3 Таксово маркирана хартия с релефни или печатни марки за стойност, независимо дали неупотребявана или употребявана, с доплащане или без доплащане. Таксово маркираната хартия следва обикновено да бъде показвана като цели и непокътнати предмети (вж. точка 3.4.5).

1.3.4 Разновидности от всякакъв вид, като тези на водния знак, гумата, перфорацията, хартията, печата и цвета, както и специалитети на отделна страна.

1.3.5 Реконструкции на плочи и изследвания на печатни плочи.

1.3.6 Перфорирани инициали (Perfins); официално създадени или приети надпечатки и доплащания за стойност.

1.3.7 Пощенски марки, използвани фискално, или таксови марки, използвани за пощенски цели. Тъй като експонат по таксови марки следва да се фокусира върху фискалния аспект на материала, всеки експонат, който се съсредоточава върху пощенската употреба на таксови марки, е най-добре показан в един от пощенските класове. Изложителят обаче е свободен да използва този материал в експонат по таксови марки, стига той да е относим към разказваната история.

1.3.8 Фалшификати на таксови марки, предназначени да измамят властите, или подправки, предназначени да измамят колекционерите, ако имат значение за историята на филателията. При оценяването на експоната фалшификатите (предназначени да измамят властите) се считат за по-ценни от подправките (предназначени да измамят колекционерите).

1.3.9 Различните фискални употреби върху документи, показващи как изданията са били използвани, включително различните анулирания, употребите за различни фискални цели, и демонстриращи и обясняващи правилниците и ставките на таксовите марки.

1.3.10 Всеки друг материал, отговарящ на определенията в точки 1.1 и 1.2, изработен от какъвто и да е материал. Такива елементи трябва да бъдат не повече от 5 мм дебелина, за да могат да бъдат монтирани в стандартни изложбени рамки.

1.4 Възможни свързани материали

Ако важна подробност, необходима за разбирането на разказа на експоната, не може да бъде илюстрирана с подходящия материал, определен по-горе, се допуска обмислено използване на друг, свързан материал. Той може да включва например актове и укази за таксови марки, карти, т.нар. „предшестващи документи“, илюстриращи таксовата система от периода преди въвеждането на марки, или други подобни свързани материали.

Такива елементи трябва да имат пряка връзка с целта и обработката на експоната и, ако е възможно, следва да бъдат оригинали, а не фотокопии или реплика. Снимки на елементи, които не се побират в рамка, могат да бъдат включени, ако елементите са важни за развитието на експоната.

Свързаният материал никога не следва да доминира над експоната. Поради това силно се препоръчва използването на такъв материал да бъде ограничено до най-много няколко значими елемента, за да се подобри обработката, когато важна подробност на темата не може да бъде обхваната по друг начин. Тези елементи трябва да бъдат надлежно обосновани и описани.

2. Принципи на изграждане на експоната

2.1 Изграждане на експоната

Изложителят разказва история чрез експоната. Историята се разказва в рамките на границите — целта и обхвата — избрани от изложителя. Избраната тема трябва да бъде подходяща по обхват както за първоначалния, така и за потенциалния размер на експоната.

Различните истории могат да изискват различни подходи и да използват различни филателни елементи. Изложителят избира подхода, който най-добре служи на разказваната история. Често подходът е един от следните, но може да бъде и комбинация от два или повече, или всеки друг подход, разработен от изложителя.

2.1.1 Традиционни експонати

Обикновено традиционен експонат по таксови марки описва развитието на самите таксови марки или други издания. Той може да започне с причината за тяхното издаване, следвана от възможните есета и/или пробни отпечатъци. След това може да бъде описано развитието на предметите, различните печатни издания, цветове, перфорации, хартии, грешки и др. Анулиранията и употребата са важна част от традиционния подход, а историята може да завърши с прекратяването на изданието или с друга логична крайна точка.

2.1.2 Експонати по фискална история

Експонат по фискална история описва фискалните системи. Например експонатът може да покаже развитието на фискалната система или на таксовите ставки в дадена област, страна, група страни или в световен мащаб. Обикновено историята се разказва с употребявани предмети, цели документи и/или таксово маркирана хартия или други таксови елементи. Структурата на такива експонати може да се базира на хронология на фискалната история, на актове за таксови марки, на въвеждането и прекратяването на един или повече избрани видове таксови марки, или на всяка друга логична структура, разработена от изложителя.

2.1.3 Тематични (базирани на тема) експонати

Тематичен (базиран на тема) експонат описва социално или историческо явление чрез таксови елементи. Такъв експонат разработва тема съгласно план и демонстрира както филателни познания, така и познания за социалното или историческо явление чрез подбраните елементи. Структурата може да следва времева класификация (историческа, еволюционна) или критерии, свързани с темата (научни, систематични, организационни, икономически и др.), или всякакви други критерии. В тематичните експонати разказът, обясняващ социалното или историческото явление, следва да свързва разнообразния материал в едно непрекъснато, балансирано повествование.

2.2 Експонати с една рамка

2.2.1 Експонат по таксова филателия с една рамка е предназначен да бъде експонат в рамките на подходите, посочени в точка 2.1, с много тясна тема, която се вмести в една рамка. Ако темата може да бъде показана в повече от една рамка, тя не е подходяща като тема за експонат с една рамка.

2.2.2 Подбор от елементи на многорамок експонат може да бъде подходящ само ако подборът може напълно да обхване естествена подтема на експоната в рамките на една рамка. Извадка от многорамок експонат, показваща само най-добрите

елементи („бране на най-хубавото“) от многорамокв експонат, не е подходяща като експонат с една рамка.

2.3 Уводният лист (или заглавната страница)

Всички експонати по таксови марки трябва да включват уводен лист. Този уводен лист трябва да съдържа:

- заглавието на експоната;
- описание на темата и целта на експоната;
- кратка, точна и относима обща информация по темата;
- описание на обхвата на експоната (какво е включено в експоната и какво е пропуснато);
- план на структурата на експоната — глави или раздели и др. — а не описание „рамка по рамка“ или „страница по страница“;
- бележка за евентуални лични изследвания на изложителя в рамките на темата; и
- списък на ключовите литературни източници. Той следва да бъде топ пет или около толкова справки, като останалите се посочват или в отделните глави (ако се използват) в рамките на експоната, или на съответната страница от експоната като бележка под линия.

Макар и все още незадължително, изложителите се насърчават да използват идеята за синопсис като елемент от въведението. Той позволява по-подробно обяснение на намерението, заложено в експоната. Синопсисът подпомага подготовката на журито.

3. Критерии за оценяване на експонати по таксови марки

В съответствие с член 5.2 от Общия правилник на ФИП за изложби (GREX), общите световни и международните изложби следва да предвидят отделен клас за таксови марки, показван като самостоятелна единица в една част или зала на изложбата.

При оценяването на експонат по таксови марки журито използва следните общи критерии (вж. GREV, член 4.2):

- 1 Обработка — вж. GREV, член 4.5
- 2 Филателна значимост — вж. GREV, член 4.6
- 3 Филателни и свързани с тях знания, лично изследване и проучване — вж. GREV, член 4.7
- 4 Състояние — вж. GREV, член 4.8
- 5 Рядкост — вж. GREV, член 4.8
- 6 Представяне — вж. GREV, член 4.9.

Изложителите трябва да имат предвид необходимостта да обмислят внимателно различните аспекти, които заедно определят каква награда може да привлече експонатът.

По-долу са дадени някои указания относно основните елементи, залегнали в основата на всеки отделен критерий.

3.1 Обработка (20 точки)

3.1.1 Обработката на експоната отразява степента, в която изложителят е в състояние да създаде балансиран експонат, характерен за избраната тема. Логично развитие, лесно за проследяване, и ясно, сбито описание ще помогнат на журитата да оценят експоната. При оценяването на обработката журитата ще преценят дали обработката съответства на заглавието и дали твърденията, направени в уводния лист и плана, са адекватно отразени в представянето.

3.1.2 Експонати, възприемащи традиционен подход или подход на фискална история в развитието на темата, следва да бъдат обвързани с фискално-филателните аспекти на подбраните елементи (вж. точка 1.1).

Експонати, възприемащи тематичен (базиран на тема) подход в развитието на експоната, могат алтернативно да се основават на други аспекти, видими върху елементите, като писмено съдържание или илюстрация на документ, при условие че показаните елементи, като цяло, изпълняват фискално-филателния баланс (вж. точка 1.1).

3.1.3 Експонатът се оценява на база на:

- доколко добре уводният лист (или заглавната страница) на експоната показва целта на експоната, определя обхвата и обяснява плана и структурата, и дава насоки към най-важната литература/източници за избраната тема;
- дали темата е избрана така, че да позволи показването на правилно балансиран експонат и управлението му в наличното пространство;
- дали съдържанието отразява заглавието, целта, обхвата и плана;
- дали логиката на показания разказ е подходяща за избрания подход — традиционен, фискална история, базиран на тема или друг вид експонат (вж. точка 2.1);
- дали разказът е изграден с текст и материал с добър баланс между различните части на експоната;
- дали заглавията на всяка страница подпомагат разбирането на обработката; дали експонатът е добре закръглен, с естествена начална и крайна точка;
- дали се използва таксов материал за изграждане на последователна история, напълно покриваща обхвата и създаваща интересен експонат; и
- липсата на дублиран материал, и дали текстът при всеки елемент документира причината за неговото показване.

3.2 Филателна значимост (10 точки)

3.2.1 „Значимостта“ на експоната се определя както от значимостта на самия експонат спрямо избраната тема, така и от общата значимост на тази тема в рамките на класа за таксови марки.

3.2.2 Значимостта на даден експонат по таксови марки се оценява в контекста на таксовата филателия. При оценяването на значимостта на експоната се взема предвид значимостта на материала, включително:

- избраната област спрямо световната таксова филателия;
- избраната област спрямо националната таксова филателия на страната; и
- показания в експоната материал спрямо други експонати в тази област.

3.3 Филателни и свързани с тях знания, лично изследване и проучване (35 точки)

3.3.1 Представените филателни и свързани с тях знания се демонстрират чрез подбраните за показване елементи и свързаните с тях бележки. Личното изследване се демонстрира чрез правилния анализ на подбраните за показване елементи. Проучването представлява представянето на значими нови факти, свързани с избраната тема.

3.3.2 Филателните и свързаните с тях знания се демонстрират чрез:

- подборът на елементи отразява задълбочено познаване на избраната област;
- експонатът демонстрира пълно и точно разбиране на избраната тема;
- използвана е съществуваща и актуална литература в областта; и
- елементите са добре описани.

3.3.3 Лично изследване и проучване

Личното изследване и проучване се отнасят както до правилния анализ на елементите, така и до личното проучване и откриването на нови елементи, относими към разказа, както е обсъдено в точки 3.3.4–3.3.12:

3.3.4 В традиционни експонати (вж. 2.1.1):

- процесът на издаване на марките или таксовата хартия се демонстрира чрез есета, пробни клишета, пробни плочи, цветни проби, печатни дефекти на плочите и др.;
- филателните аспекти и разновидности, свързани с видове и подвидове, печатни издания, гума, водни знаци, хартия, перфорации, надпечатки, грешки и др., са разгледани и описани; и
- целта на изданието е документирана и показана с употреба, с обяснение на сделките, анулиранията и таксовите ставки, доколкото е уместно за разказа.

3.3.5 В експонати по фискална история (вж. 2.1.2):

- обстоятелствата на фискалната история и/или фискалната система на избраната тема са документираны по подходящ, коректен и разбираемо логичен начин;
- в зависимост от целта на експоната, представени са съществените факти относно развитието на фискалната система, историята на една или повече конкретни таксови цели или издания, сделки или услуги, развитието на системата от актове и закони за таксови марки, правилници или таксови ставки и др.; и
- разказът, базиран на повествование за фискалната история, е документиран и показан основно с разнообразна употреба, с правилно обяснение на сделките, анулиранията и относимите фискални ставки.

3.3.6 В тематични (базирани на тема) експонати (вж. 2.1.3):

- социалното или историческото явление на избрания обхват е документирано по подходящ, коректен и разбираем логичен начин;
- представени са съществените факти, демонстриращи знание както за филателията и фискалната история, така и за социалното или историческото явление; и
- разказът, базиран на повествование за самото социално или историческо явление, е документиран и показан с разнообразен таксов материал, подбран, за да развие историята по възможно най-добрия начин.

3.3.7 Проучването и новите открития следва да получат пълно отразяване в съответствие с тяхната значимост. Съществените открития заслужават важно отразяване и признание и трябва да бъдат идентифицирани от изложителя, докато второстепенните открития не следва да доминират над основния експонат.

3.3.8 Когато е уместно, следва да бъдат давани препратки към собствена или предходно публикувана информация. Когато изложителят значително е разширил подобна информация, препратка може да бъде поставена в уводното изложение. В противен случай препратки могат да бъдат направени в съответната глава на експоната или на страницата от изложбата, към която изследването се отнася.

3.3.9 Нереалистично е да се изисква от изложителя да развие нови открития в задълбочено изследвана и проучена област. По тази причина такива експонати няма да бъдат санкционирани заради липса на лично изследване, но ще получат допълнително признание, ако, въпреки предходно проведените изследвания, изложителят е успял да представи относими нови открития.

3.3.10 Правилното оценяване на филателните и свързаните с тях знания, личното изследване и проучване се основава на относимото описание на всеки показан елемент. Добре обмислена уводна страница (а при необходимост — и обосновани допълнителни уводни страници за отделните естествени раздели) може да избегне иначе дълги описания по-нататък на изложбените страници.

3.3.11 При използване на твърдения за рядкост (напр. „Един от X регистрирани“) е важно да се посочи източникът на тази регистрация. Да не се използват изрази като „уникален“ или „много рядък“.

3.3.12 Могат да бъдат оценявани само знанието, изследването и проучването, документираните чрез елементите в експоната. Освен това изложителите трябва да имат предвид, че предоставената информация не трябва да затрупва показания материал.

3.4 Състояние (10 точки)

3.4.1 Материалът в цялостно добро състояние е от съществено значение за експонатите по таксови марки. Марките следва да бъдат в най-доброто възможно състояние: без скъсвания, без прегъвания, без липсваща перфорация, с поле от всички четири страни при неперфорирани марки, и с ясни анулирания. Таксово маркираната хартия и другите документи следва да бъдат в най-доброто възможно състояние, като се вземат предвид както размерът, така и употребата им. Например много големите документи почти винаги ще бъдат сгънати, а документите, носени в джобове (лицензи), също вероятно ще бъдат протрити и прегънати. Предметите в изключително състояние ще бъдат по-скоро изключение, отколкото правило.

3.4.2 Изложителите се насърчават да показват уникален или много рядък материал, който не се среща в добро състояние, но се предупреждават да не включват други елементи в състояние, което би намалило възприеманото общо състояние на експоната. Състоянието на обичайния материал следва да бъде безупречно, когато е възможно.

3.4.3 Важно е също така да се отбележи, че действително достижимото състояние ще варира според страната, периода и метода на употреба и анулиране. Таксовите марки често са били анулирани чрез физическо обезобразяване. Например, когато са използвани като печат, като бирени или тютюневи марки, те са били разкъсвани. Таксовите марки на индийските местни държави (Indian Native States) в повечето

случаи са перфорирани при поставянето им върху документи. Някои са рязани, дори заковавани или телбодирани. За такива случаи безупречното състояние е изключение и не може да бъде очаквано за употребявани марки или документи, както е отбелязано по-горе.

3.4.4 Ако елемент е бил реставриран или манипулиран, той трябва да бъде описан като такъв.

3.4.5 Освен ако таксово маркираната хартия не е изключително рядка, не е позната в цял вид, или по друга обоснована причина, обяснена от изложителя, е желателно да бъдат показвани само цели предмети. Изрезки (изрязани квадрати) биха били приемливи като част от експонат, ако определени номинали са познати само в изрязана форма. Изключения могат да включват и изследвания на клишетата (използвани за отпечатъка на стойността), където цели документи биха затрупали експоната, или цели документи са трудни за намиране за изследването.

3.5 Рядкост (20 точки)

3.5.1 Рядкостта е пряко свързана с показаните филателни предмети и с относителната оскъдност на този материал (но не стойността).

3.5.2 Журитата основно ще търсят:

- колко трудно е да се получи относимият и интересен материал за експоната;
- колко трудно би било дублирането на експоната;
- включването на архивен материал, като есета и пробни отпечатъци (одобрили и отхвърлени), и образци (където са налични);
- включването на редки номинали и номинали, отпечатани в малки тиражи; редки разновидности; най-големи познати единици; ранни, късни и по друг начин редки употреби;
- необичайности на хартията, водните знаци и перфорацията; и
- редки комбинации, смесено облагане, фискални анулирания, данъчни маркировки и фискални ставки.

3.6 Представяне (5 точки)

3.6.1 Начинът на представяне трябва да показва материала по най-добрия начин и балансирано — както на листа, в рамката, така и в целия експонат. Предпочита се вариация в монтирането, за да се създаде интерес, вместо прекалено еднообразно подреждане.

3.6.2 Документи с извънреден размер могат да бъдат показани сгънати, за да се поберат на страницата, но при възможност следва все пак да показват марката(ите)/отпечатъка(ите) за стойност и относимата информация, като дата и стойност на сделката. Застъпването на елементи е допустимо, но трябва да се избягва закриването на важни характеристики.

3.6.3 Експонатът се оценява на база на:

- добър баланс в рамките и отделните страници, с вариации в монтирането между страниците;
- добро използване на страницата, с ограничено празно пространство;
- описанието е ясно, сбито и относимо към подбрения материал и темата, избрана за експоната;

- достатъчно подробно описание, но не прекалено много текст спрямо показания материал;
- илюстрациите не доминират прекомерно, а фотокопията трябва да се различават с минимум 25% по размер от оригинала; и
- внимателно монтиране.

3.6.4 Не се допуска нито предимство, нито недостатък във връзка с това дали текстът е написан на ръка, на пишеща машина или отпечатан. Да се избягват ярко оцветени мастила и цветни страници за албум.

4. Относителни стойности за оценяване

4.1 Експонатите по таксови марки се оценяват от одобрени специалисти в тази област и в съответствие с Раздел V от GREX и член 5 от GREV:

4.2 Разпределение на общите точки

1. Обработка (20) и филателна значимост (10)	30
2. Филателни и свързани с тях знания, лично изследване и проучване	35
3. Състояние (10) и рядкост (20)	30
4. Представяне	5
ОБЩО	100

5. Заключителни разпоредби

5.1 В случай на различия в текста, произтичащи от превод, текстът на английски език има предимство.

Горепосочените насоки за оценяване на експонати по таксова филателия са приети на заседанието на Комисията на ФИП по таксови марки, проведено на Световното филателно първенство на ФИП в Индонезия 2022 г. на 8 август 2022 г., и впоследствие одобрени за прилагане на 76-ия Конгрес на ФИП, проведен на 9 август 2022 г. в Джакарта.

Преводът е изготвен от английски език; при разминавания текстът на английски език има предимство.